

Uchwała Nr 48/2018
Komisji Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska
z dnia 21.11.2018 r.

w sprawie wykonania inwentaryzacji przyrodniczej obszarów cennych przyrodniczo na terenie Krakowa

W związku z kontrowersyjnymi projektami zagospodarowania parków rzecznych, Komisja Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska zwraca się do Prezydenta Miasta Krakowa o zlecenie wykonania inwentaryzacji przyrodniczej obszarów położonych wzdłuż cieków wodnych na terenie Krakowa (ze szczególnym uwzględnieniem terenów planowanych parków rzecznych), a także należących do Gminy Miejskiej Kraków obszarów zwaloryzowanych w „Mapie roślinności rzeczywistej Miasta Krakowa” jako obszary o najwyższym walorze przyrodniczym, obszary o wysokim walorze przyrodniczym oraz obszary cenne pod względem przyrodniczym.

By inwentaryzacja mogła zostać przeprowadzona w sposób prawidłowy, należy pilnie zlecić opracowanie metodyki inwentaryzacji przyrodniczych zgodnie z wytycznymi zawartymi w uchwale Nr 20/2017 Komisji Dialogu Obywatelskiego ds. Środowiska z dnia 18.10.2017 r. w sprawie inwentaryzacji przyrodniczych i innych opracowań przyrodniczych zleczanych przez Wydział Kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Krakowa oraz zawierać wytyczne przyrodnicze dotyczące warunków zagospodarowania tych obszarów, w tym renaturyzacji, odtworzenia i przywrócenia właściwego stanu siedlisk przyrodniczych z zastosowaniem najlepszych możliwych praktyk przyjętych na świecie.

Kontrowersje dotyczące projektów zagospodarowania parków rzecznych oraz obszarów cennych przyrodniczo wynikają z niezrozumienia ich roli i sposobu zagospodarowania.

Zgodnie z zapisami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa, jako park rzeczny rozumie się obszar obejmujący tereny położone wzdłuż osi dolin rzek i cieków będących ich dopływami, o granicach ustalonych w Studium służący realizacji funkcji ochrony przyrody, przewietrzania miasta, rekreacyjnych, edukacyjnych oraz przeciwpowodziowych i wodochronnych. Istotą parków rzecznych w aspekcie przestrzennym jest zapewnienie ciągłości systemu przyrodniczego miasta, przy czym najbardziej rygorystyczne ograniczenia w zagospodarowaniu, a zwłaszcza wykluczenie lokalizacji zabudowy kubaturowej, dotyczą

przestrzeni w obrębie samego ciekłu i najbliższego otoczenia, w tym kompleksów zieleni o charakterze naturalnym i półnaturalnym. W obszarze parku wyodrębnia się: strefę ochrony oraz strefę zagospodarowania, której zakres podlegać może modyfikacji, np. w oparciu o listę rankingową inwestycji miejskich w zakresie zieleni, aktualizowaną na potrzeby zakładania parków miejskich. W strefie ochrony parku rzeczno-go zagospodarowanie terenów wskazanych do zainwestowania powinno uwzględniać powyższe funkcje poprzez odpowiednie parametry w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. **Zasady urządzenia strefy zagospodarowania parku rzeczno-go**, która docelowo powinna być publicznie dostępna, **winny być podporządkowane ochronie wartości przyrodniczych** i wymagają, w zależności od lokalnych uwarunkowań, szczegółowych ustaleń w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.